

Niko BILIĆ, *Vjeruj i živi*, Zagreb, FTI, 2001., 117 str.

Autor je magistar teologije, isusovac. Neko vrijeme je predavao biblijske jezike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove te je uz to bio duhovnik studenata na tom fakultetu. U zadnje vrijeme preusmjeren je na rad isusovačke župe u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.

Možda se suviše rijetko ističe da je duhovnost čitav život vjernika te da nije rezervirana samo za jedan dan. Ipak, vježbanje duhovnosti i bliski susreti s Bogom trebali bi u svakom danu imati neko posebno, odijeljeno mjesto. Upravo to ova knjiga pokušava naglasiti; ona je i svojevrsna pomoć u stjecanju navike susretanja s Gospodinom.

Ponekad se čini da je duhovnost postala dio tržišta te bi pod tim vidikom duhovne knjige mogle biti nazvane proizvodima. No, kako god da gledamo na duhovnost, knjiga *Vjeruj i živi* doista i jest proizvod. Proizvod uma i srca dok su razgovarali s Bogom ili o Bogu. Proizišla je iz susreta, kako se već moglo naslutiti — onih s Bogom; susreta u obliku križa jer križ neizostavno uključuje i zemaljsku dimenziju. Dakle, vjerujem da su susreti s drugim čovjekom i biblijskim liko-

vima također odigrali ulogu u nastajanju ovih misli, propovijedi i molitava.

Kao kod svakog dobrog proizvoda i u ovoj knjizi možete naći način uporabe (str. 7–21). Rok trajanja je, naprotiv, neograničen; ne znam kako je s knjigama u vječnosti, no ako ništa drugo, rok uporabe je bar do vječnosti, ako ne i dulje.

Nakon tekstova inspiriranih Riječju slijedi liturgijski indeks (str. 115) koji upućuje na vrijeme u liturgijskoj godini u kojem su pojedini tekstovi napisani, te biblijski indeks (str. 116) koji ističe odlomke iz Evanđelja po kojima su nastala određena razmatranja i misli — indeks napisan sa željom da čitatelj zaviri i u Sveto pismo.

Ova bi knjiga trebala pobuditi nadu da konačno prelazi u vječno, nadu života s Bogom gdje je molitva prostor susreta sa Svevišnjim.

Vjeruj i živi zvuči kao formula za život, poput one Augustinove: »Ljubi i čini što hoćeš!«. Kako i sam autor često kaže, to je imperativ.

Mogla bi se još nadodati preporuka: ne samo uzmi i čitaj, nego i čitaj i živi, živi to što čitaš.

A ako niste znali, za kraj ću napomenuti: dobar proizvod je dobar proizvod, ma koliko mi šutjeli o tome!

Iva BERANEK

U prošlom broju našeg časopisa nehotice je izostao završetak priloga »Stranputice hrvatskoga izdanja Dokumenta II. vatikanskog sabora«. Urednik se zbog tog propusta ispričava autoru o. Tomi Verešu, OP. Završetak priloga glasi:

Na temelju svih ovih primjedbi, i još nekih drugih koje bismo mogli dodati, nadamo se da će prvo izdanje *Dokumenta II. vatikanskog sabora* na početku trećega tisućljeća biti ne samo kronološki novo, a sadržajno ispunjeno brojnim starijim prevoditeljskim i priređivačko-izdavačkim propustima i pogreškama, nego doista temeljito popravljeno i latinskom izvorniku vjerno izdanje. Ako »Kršćanska sadašnjost« nema ni volje ni snage za takav pothvat, danas u Crkvi u Hrvatskoj nedvojbena imamo nekoliko izdavača koji bi ga mogli ostvariti.